

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๓/๒๕๔๖

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นตามคำร้อง ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีการใช้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาญัตติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๒๑ คณะ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ และผลหรือมติของวุฒิสภาจากการประชุมดังกล่าวย่อมใช้บังคับไม่ได้

ข้อเท็จจริง สรุปว่า นายการุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภากับคณะ รวม ๓๑ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๖ ขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย โดยอ้างว่าตามที่คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ทั้ง ๒๑ คณะ ครบวาระ ๒ ปี และที่ประชุมวุฒิสภามัยสามัญทั่วไปครั้งที่ ๒๘ ได้พิจารณาดังคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสรรหาสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ต่อมา ในการประชุมวุฒิสภามัยสามัญนิติบัญญัติ ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาดังคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๒๑ คณะ ตามรายงานของคณะกรรมการสามัญเพื่อสรรหาสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามญัตติที่นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ เป็นผู้เสนอ นั้น เป็นการประชุมที่มีขอบ ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ ทำให้ผลของการประชุมอันเป็นมติใดๆ ในเรื่องดังกล่าวไม่ชอบและไม่อาจใช้บังคับได้ ประธานรัฐสภาพิจารณาแล้วเห็นว่า มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวนถึง ๓๑ คน ได้แย้งทั้งมีความเห็นเป็นสองฝ่ายว่า การดำเนินการของวุฒิสภาดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือไม่ จึงทำให้เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาแล้ว และเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลในองค์กร ดังนั้น หากการได้มาซึ่งบุคคลในองค์กรเป็นไปโดยมิชอบหรือมีข้อโต้แย้ง หรือเป็นที่เคลือบแคลง ย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กรด้วย ประธานรัฐสภาจึงเสนอเรื่องพร้อมความเห็นมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ว่า การใช้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาญัตติตั้ง

LIRT

คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๒๑ คณะ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติชุดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ หรือไม่ และหากการใช้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาดังกล่าว เป็นไปโดยมิชอบด้วยบทบัญญัติของสภาโดยรวมแล้ว ผลหรือมติของวุฒิสภานั้น จะใช้บังคับได้หรือไม่

พิจารณาคำร้อง และเอกสารประกอบแล้ว มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” จากบทบัญญัตินี้จะเห็นได้ว่า ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ปัญหานั้นต้องเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ต้องเป็นปัญหาที่องค์กรหนึ่งตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนแล้วมีการโต้แย้งการใช้อำนาจหน้าที่นั้นโดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญอีกองค์กรหนึ่ง จึงจะมีการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๖ ดังกล่าวได้ การใช้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาผู้ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๒๑ คณะ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ แม้วุฒิสภาจะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่การที่มีนายการุณ ไสงาม และสมาชิกวุฒิสภา รวม ๓๑ คน โต้แย้งว่า การประชุมตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาดังกล่าวในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ไม่ชอบ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ ขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยนั้น นายการุณ ไสงาม และสมาชิกวุฒิสภา รวม ๓๑ คน เป็นเพียงกลุ่มบุคคลในองค์กรซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับผลหรือมติของวุฒิสภา อันเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กรหรือเป็นการกระทำของบุคคลในองค์กร มิใช่เป็นปัญหาการขัดแย้งระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

นายศักดิ์ เตชะชาญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT